

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119208439
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:6119208439.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: F. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X., o zaplatenie 2.368,83 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** platobný rozkaz Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/39/2019-60 zo dňa 13. 05. 2019, v plnom rozsahu.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.751,18 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.751,18 Eur od 28. 11. 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 47,86 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal zaplatenia istiny zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 2.368,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.785,84 Eur od 28. 11. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 11. 2017 medzi postupcom Československá obchodná banka, a. s., Bratislava, IČO: 36 854 140, a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 28. 10. 2015 zmluvu č. XXXXXXXXXR, na základe ktorej poskytol postupca žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu vo výške 2.368,83 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.785,84 Eur, z riadneho úroku vo výške 420,29 Eur, z úroku z omeškania vo výške 157,70 Eur a z poplatkov vo výške 5 Eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky vykonal úhrady v sume 0 Eur. Dlžná suma vo výške 2.368,83 Eur pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.785,84 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 420,29 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 157,70 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 5 Eur. Žalobca si uplatňuje tiež zákonné úroky z omeškania počnúc dňom 28. 11. 2017, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 30. 01. 2019 platobný rozkaz, sp. zn. 34Up/44/2019, na sumu 2.368,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.785,84 Eur od 28. 11. 2017 do zaplatenia.

4. Žalovanej sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk. Súd vyzval žalobcu, aby oznámil, či navrhuje pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. V zmysle § 10 ods. 3 Zákona o upomínacom konaní sa vydaný platobný rozkaz návrh na pokračovanie v konaní zrušil a súd postúpil žalobu na tunajší súd dňa 24. 04. 2019.

5. Podľa § 265 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor.

6. Podľa § 266 ods. 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

7. Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu.

8. Okresný súd Trnava vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/39/2019-60 zo dňa 13. 05. 2019, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, preto súd vo výroku I. tohto rozsudku platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

9. Žalovaná sa v mieste bydliska nezdržiava, žaloba jej bola doručená v zmysle § 116 Civilného sporového poriadku. K žalobe sa nevyjadřila.

10. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

12. Dňa 28. 10. 2015 uzavrel pôvodný veriteľ Československá obchodná banka, a. s., so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2.000 Eur, ktorý bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 11,90 % ročne. Žalovaná sa poskytnutý úver zaviazala splácať v 60-tich mesačných splátkach po 44,29 Eur, ktoré boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na 20. 11. 2015 a konečná splatnosť úveru na 20. 10. 2020. Ročná percentuálna miera nákladov činila 12,57 %. Celková suma, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť, činila 2.657,17 Eur. Žalovaná bola opakovane vyzvaná na zaplatenie dlžnej čiastky v sume 99,37 Eur podaním zo dňa 24. 02. 2016. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 24. 03. 2016, ktorú žalovaná prevzala dňa 30. 03. 2016, bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlhu v sume 138,58 Eur bezodkladne pod následkom vyhlásenia úveru za splatný. Podaním zo dňa 21. 05. 2016 oznámila banka žalovanej, že dňom 20. 05. 2016 bol úver vyhlásený za splatný a súčasne bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlhu v sume 2.049,78 Eur. Oznámenie bolo doručené žalovanej dňa 26. 05. 2016. Podaním zo dňa 23. 11. 2018, označeným ako „Pokus o zmier“, vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.460,81 Eur najneskôr do 30. 11. 2018 pod následkom vymáhania pohľadávky súdnou cestou.

13. Pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 11. 2017.

14. Žalobca v odpovedi na výzvu súdu doplnil, že dňa 18. 07. 2006 pôvodný veriteľ so žalovanou uzatvoril zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou zmluvu o ČSOV spotrebiteľskom úvere reg. č. XXXXXXXXXR zo dňa 28. 10. 2005, podľa ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné

prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 2.000 Eur. Debetné operácie žalovanej predstavujú 2.617,65 Eur (úver 2.000 Eur + poplatky 5 Eur + debetné úroky 454,71 + zmluvné úroky 157,94 Eur). Žalovaná zaplatila celkom na úver 248,82 Eur (11/2015 - 1,29 Eur, 12/2015 - 87,53 Eur, 08/2016 - 10 Eur, 12/2016 - 50 Eur, 01/2017 - 50 Eur, 03/2017 - 50 Eur). Rozdiel debetných a kreditných operácií tak predstavuje sumu 2.368,83 Eur.

15. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava podanej žaloby a vyjadrenia zo dňa 15. 11. 2019 a zhrnul vyjadrenia uvádzané v žalobe a v písomnom vyjadrení.

16. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

24. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti

splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

29. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinná platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 28. 11. 2017 bola vo výške 0,00 %.

33. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka Zákom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná len sčasti.

35. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

36. Žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytoval žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.000 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy.

37. Súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch označenie druhu spotrebiteľského úveru.

38. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 44,29 Eur bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy.

39. Súd ďalej zistil, že v zmluve nie je v zmysle § 9 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve je uvedené, že žalovaná musí zaplatiť spolu 2.657,17 Eur, čo je nepravdivý údaj, nakoľko podľa zmluvy bola povinná zaplatiť 60 splátok po 44,29 Eur, t. j. 2.657,40 Eur (60 x 44,29 Eur), teda viac ako je uvedené v úverovej zmluve.

40. Súd tiež konštatuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje povinnosť uviesť RPMN, pričom podmienky pre jej výpočet určuje v prílohe zákona. V zmluve chýba jednoznačné uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN.

41. Naviac súd uvádza, že z predložených listinných dôkazov pripojených k žalobe nie je preukázané, že pri poskytnutí úveru konal právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou, resp. že z jeho strany neprišlo k porušeniu povinností v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď veriteľ/právny predchodca žalobcu je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru; žalobca totiž nepredložil žiadny doklad o posudzovaní spôsobilosti dlžníka splácať úver.

42. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), písm. k) a písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a pretože žalobca hrubo porušil povinnosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

43. Z uvedeného vyplýva, že žalobca potom nárok len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Keďže žalovaná z poskytnutého úveru vo výške 2.000 Eur uhradila len 248,82 Eur, súd jej vo výroku II. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu poskytnutých peňažných prostriedkov po odrátaní úhrady úveru v sume 1.751,18 Eur (2.000 Eur - 248,82 Eur).

44. Žalovaná tým, že dlh neplnila, dostala sa do omeškania so zaplatením peňažného dlhu. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 28. 11. 2017. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená

je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 1.751,18 Eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 1.751,18 Eur od 28. 11. 2017 do zaplatenia.

45. Súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a vo zvyšku z dôvodov uvedených vyššie vo výroku III. rozsudku žalobu zamietol, a to v časti istiny vo výške 617,65 Eur (2.368,83 Eur - 1.751,18 Eur) a k tomu prislúchajúceho uplatneného príslušenstva, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

46. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Súd o trovách konania rozhodol vo výroku IV. rozsudku podľa pomeru úspechu strán v konaní. Žalobca bol v konaní úspešný v 73,93 % ($1.751,18 \times 100 / 2.368,83$) a žalovaná v 26,07 % ($100 \% - 73,93 \%$). Vzhľadom na pomer úspechu súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu predstavujúcom čistý úspech žalobcu, t. j. 47,86 % ($73,93 \% - 26,07 \%$).

51. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.